

kerne kunde være fuldt klare over den Stilling, hvori de stode med Hensyn til Tolden paa Sukker, naar de skulde til at forny deres Kontrakter med Fabrikkerne. Dette Ønske fra min Side er i alt Fald til Dels blevet opfyldt ved Udvalgets Ændring under Nr. 2. Ganske vist har Udvalget ikke ment at kunne gaa saa vidt, som jeg havde tænkt mig, nemlig at lade Loven revidere et Aar eller to før det Tidspunkt, men det ærede Udvalg er i alt Fald kommet mig noget i Møde ved at fastsætte Bestemmelsen om, at Loven skal revideres og være færdig senest ved Udgangen af Aaret 1906, og derfor takker jeg det ærede Udvalg.

Finansministeren (J. C. Christensen):

Skønt jeg rent principielt maa nære nogen Betænkelighed ved Ændringsforslaget under Nr. 1, skal jeg dog, navnlig under Hensyn til at hele Udvalget er enedes derom, slutte mig til det, om end jeg ligesom det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Chr. Reventlow) maa tage et Forbehold mod lignende Forslag i Fremtiden.

Christian Rasmussen: Det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) synes at glæde sig saa overordentligt over, at jeg havde udtalt her, at Nedsættelsen af Beskyttelsen vilde blive ca. 33 pCt. eller omkring $\frac{1}{3}$. Det vilde han slaa fast, og det kan han saamænd godt gøre, det er der ikke det mindste i Vejen for, det er meget muligt, at paa Papiret vil Nedsættelsen blive der omkring, men jeg føjede til, at det var meget muligt, at naar man samtidig forhindrede andre i at indføre udenlandsk Sukker til Raffinering her og derigennem konkurrere med de danske Sukkerfabrikker, saa vilde den Nedsættelse forsvinde og gaa ind i de danske Sukkerfabrikkers Kasse, og det fastholder jeg fremdeles.

Saa sagde det ærede Medlem, ja, men saa kunne vi Socialdemokrater bare lave Brugsforeninger; men det hjælper jo slet ikke noget, det er rent galt. Nej, skulde vi Socialdemokrater kunne stille noget virkningsfuldt op imod dette, saa var der jo ikke andet for at gøre, end at vi skulde lave en Sukkerfabrik, thi Brugsforeninger kunne jo sikkert ikke købe billigere hos de danske Sukkerfabrikker, end de større handlende kunne, det antager jeg ikke, det ærede Medlem vover at paastaa. Og skulde vi altsaa gaa ind paa hans Tanke om at danne Brugsforeninger, saa vilde vi

være lige ilde farne, medmindre vi selv kunde anlægge en Sukkerfabrik.

Der næst sagde det ærede Medlem, at det var Rygterne under Forhandlingerne her, der havde faaet Sukkerfabrikaktierne til at stige. Tror det ærede Medlem virkelig, at de Herrer, der daglig mødes paa Børsen og ere vidende om, hvad der foregaar der, virkelig ikke skulde ane noget som helst om, hvorledes de danske Sukkerfabrikker staa i det, forinden de faa Rygter eller Tal leverede her fra Rigsdagen? Det ærede Medlems Udtalelser i saa Henseende forekomme mig at være noget hasarderede og synes at tyde paa, at han tillægger vore Børsherrer mindre sund Fornuft, end man har Ret til at tillægge dem. Nej, jeg er ganske overbevist om, at naar de danske Sukkerfabrikaktier ere stegne saa kolossalt, som de ere, har det ene og alene sin Grund i, at man har været paa det rene med, at naar Toldloven og den dermed i Forbindelse staaende Lov om Afgift af indenlandsk Roesukker bleve vedtagne, stode de danske Sukkerfabrikker med et Monopol her i Landet, et Monopol paa at kunne levere alt Sukker, saa var al Modstand fra anden Side slaaet af Marken, og de stode og havde deres paa det tørre, indtil det Tidspunkt kom, da andre maaske vilde anlægge en Sukkerfabrik, der kunde konkurrere. Men ogsaa dette vilde jo de danske Sukkerfabrikker meget godt lader sig meget vanskeligt gøre, de vilde jo overordentlig godt, at det er ikke saa let at faa anlagt en Sukkerfabrik, der kan konkurrere med det kapitalstærke Selskab, som vi i dette Øjeblik have her i Landet i den Industri.

Det ærede Medlem vilde saa bebrejde os — det lod det i hvert Fald til, jeg kunde ikke opfatte det paa anden Maade, end at det var en Bebrejdelse, der var rettet mod os —, hvad der var skrevet i et eller andet Blad her i Byen. Det kunne vi ikke tage Hensyn til. Det kan saamænd godt være, at den Pen, der har skrevet det, er til Stede her i Salen, det aner jeg ikke noget om, men mit Parti har i hvert Fald ikke noget Ansvar for, hvad der kan være skrevet i saa Henseende. Det forekommer mig derfor — det skal jeg siges til Slut —, at det ærede Medlems Udtalelser dels ere — ja, maa jeg kalde dem hasarderede, jeg ved ikke, om jeg har Lov til det, men i alt Fald saadant noget lignende — og dels give hans Udtalelser mig Ret, han maatte jo nemlig erkende gennem sin første Udtalelse, at de danske Sukkerfabrikker ville komme til at ind-